

บทที่ 3

ศึกษาสภาพเศรษฐกิจ

3.1 การศึกษาสภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไปในจังหวัดลำพูน

ในการศึกษาครั้งนี้จะเป็นการศึกษาในด้านการเจริญเติบโตทางนโยบายของเศรษฐกิจ และแผนทางเศรษฐกิจต่างๆ ของจังหวัด ในลักษณะภาพรวมโดยเดิมที่จังหวัดลำพูนเป็นจังหวัดขนาดเล็ก ชื่อเมืองหริภุญไชย เป็นเมืองโบราณ มีอายุประมาณ 1,343 ปี ตามพงศาวดารโยนก ซึ่งเมืองโบราณ หริภุญไชย แห่งนี้มีอาณาจักรอันรุ่งเรือง และเก่าแก่ที่สุดในภาคเหนือ โดยที่ตั้งของจังหวัดลำพูน ตั้งอยู่ทางภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 11 (สายเอเชีย) เป็นระยะทาง 689 กิโลเมตร ตามทางหลวงแผ่นดินสายพหลโยธิน เป็นระยะทาง 724 กิโลเมตร และตามทางรถไฟ 729 กิโลเมตร ตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 18 องศาเหนือและเส้นแวงที่ 99 องศาตะวันออก และอยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน อยู่ห่างจากจังหวัดเชียงใหม่เพียง 22 กม. เป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนาเป็นศูนย์กลางความเจริญ ของภาคเหนือตอนบน และอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง หรือพื้นที่สี่เหลี่ยมเศรษฐกิจร่วมกับจังหวัดเชียงใหม่ โดยขนาดจังหวัดลำพูน เป็นจังหวัดที่มีขนาดเล็กที่สุดของภาคเหนือมีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 4,505.882 ตร.กม. หรือประมาณ 2,815,675 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 4.85 ของพื้นที่ภาคเหนือตอนบน มีบริเวณกว้างที่สุดประมาณ 43 กม. และยาวจากเหนือจดใต้ 136 กม.

มีอาณาเขต

- ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	อ.สารภี อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่
- ทิศใต้	ติดต่อกับ	อ.เถิน จ.ลำปาง และ อ.สามเงา จ.ตาก
- ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	อ.ห้างฉัตร อ.สบปราบ อ.เสริมงาม จ.ลำปาง
- ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	อ.ฮอด อ.จอมทอง อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่

จำนวนประชากรทั้งหมด จำนวน 409,056 คน แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 204,461 คน เพศหญิงจำนวน 208,595 คน มีอัตราความหนาแน่นของประชากร ต่อพื้นที่ โดยเฉลี่ยเท่ากับ 90 คนต่อพื้นที่ 1 ตร.กม.

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรทั้งหมดของจังหวัดลำพูน 45-49 (รวมทั้งในและนอกเขตเทศบาล)
รายปี

จำนวน ประชากร (ปี พ.ศ.)	อ.เมือง (คน)	อ.แม่ทา (คน)	อ.บ้านโฮ่ง (คน)	อ.ลี้ (คน)	อ.ป่าซาง (คน)	อ.ทุ่งหัวช้าง (คน)	อ.บ้านธิ (คน)	กิ่ง อ.เวียง หนองล่อง (คน)	ประชากร ทั้งหมด (คน)
2545	138,602	41,773	44,198	65,691	60,731	18,799	17,840	19,568	407,202
2546	139,592	41,864	43,934	66,636	60,913	18,935	27,460	19,367	418,701
2547	139,306	41,176	42,849	66,932	58,948	18,943	17,836	18,790	404,780
2548	139,922	40,394	42,739	67,145	58,777	18,964	17,627	18,701	404,269
2549	140,866	40,250	42,644	67,123	58,614	19,091	17,606	18,576	404,770

ที่มา : กลุ่มงานปกครองจังหวัด

โดยเศรษฐกิจภาพรวมนั้นพิจารณาในโครงสร้างการผลิตหลักแต่ละด้านดังนี้

1. ด้านเกษตรกรรม จังหวัดลำพูน มีพื้นที่ถือครองเพื่อการเกษตร รวม 641,889 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 22.79 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด จำนวนเกษตรกร 224,971 คน คิดเป็นร้อยละ 55.37 ของประชากรทั้งหมดมีสินค้าการเกษตรที่สำคัญต่อไปนี้

1.1 สินค้าเกษตร ลำไย แหล่งผลิตที่สำคัญ ได้แก่ อำเภอเมือง ป่าซาง ลี้ และบ้านโฮ่ง กระเทียมแหล่งผลิตสำคัญ ได้แก่ อำเภอลี้ ป่าซาง และบ้านโฮ่ง หอมแดง แหล่งผลิตสำคัญ ได้แก่ อำเภอบ้านโฮ่ง ลี้ และป่าซาง พืชผัก แหล่งผลิตสำคัญ ได้แก่ อำเภอเมือง และอำเภอบ้านโฮ่ง โดยลำพูนนับเป็นแหล่งผลิต พืชผักที่สำคัญของภาคเหนือ ผลผลิตส่วนหนึ่งจะป้อนเป็นวัตถุดิบแก่โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูป และส่วนหนึ่งจะถูกส่งไปจำหน่ายในจังหวัดต่างๆ เช่น เชียงใหม่ ลำปาง กรุงเทพฯ นครสวรรค์ ฯลฯ

1.2 สินค้าหัตถกรรม ผ้าฝ้ายทอมือ นิยมทำกันทุกอำเภอเป็นอาชีพเสริมหลังจากเสร็จสิ้นงานเกษตรกรรม แต่ที่มีชื่อเสียงมากคือ อำเภอป่าซาง โดยเฉพาะที่บ้านหนองเงือก หมู่ที่ 5 ตำบลแม่แรง ผ้าฝ้ายทอมือของจังหวัดลำพูนทำกันในหลายรูปลักษณะ ทั้งผ้าฝืนสำหรับนำไปตัดเย็บผ้าขึ้น เสื้อผ้าสำเร็จรูป ตลอดจนอุปกรณ์เครื่องใช้ภายในบ้าน เช่น ผ้าปูโต๊ะ ที่รองแก้ว-จาน ฯลฯ ในด้านการจำหน่ายผ้าทอและผลิตภัณฑ์นั้น โดยทั่วไปอาศัยตลาดใหญ่เป็นหลักคือ กรุงเทพฯ และ เชียงใหม่ ผ้าไหมยกดอก โรงงานผลิตผ้าไหมยกดอกที่มีชื่อเสียงของจังหวัดลำพูนคือโรงงานเพ็ญศิริไหมไทยซึ่งได้มีการปรับปรุงแบบด้านลวดลาย โดยอาศัยลายผ้าในสมัยโบราณ ประยุกต์ปรับปรุงประกอบกับฝีมือที่ประณีต ทำให้ผ้าไหมยกดอกของลำพูนมีเอกลักษณ์และมีชื่อเสียง เป็น

ที่รู้จักทั่วไป ไม้แกะสลัก แหล่งผลิตที่สำคัญอยู่ในเขตอำเภอแม่ทา มีการแกะสลักไม้จามจุรีเป็นรูปคน สัตว์ เครื่องใช้และเครื่องประดับภายในบ้าน เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ เซรามิกส์ ถึงแม้ว่าจะมีโรงงานผลิตเพียงไม่กี่โรงแต่ก็สามารถสร้างมูลค่าในการจำหน่ายให้ กับจังหวัดลำพูน โดยมีการส่งออกไปจำหน่ายทั้งภายในและต่างประเทศมูลค่าปีละหลายล้านบาท โดยผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่จะเป็นลักษณะของเครื่องใช้และเครื่องตกแต่งบ้านในลักษณะการเลียนแบบ ของโบราณ ซึ่งเป็นที่นิยมของชาวต่างประเทศ

2. ด้านการอุตสาหกรรม จังหวัดลำพูนมีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมทั้งหมด 833 โรงงาน เงินลงทุน 33,242 ล้านบาท การจ้างงานรวม 51,863 คน แยกเป็นนอกเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จำนวน 765 โรงงาน มีเงินลงทุน 6,375 ล้านบาท มีคนงาน 14,923 คน รวมโรงงานที่ตั้งในพื้นที่ และส่วนอุตสาหกรรมเอกชนในเครือข่ายพัฒนาอินเตอร์โฮลดิ้ง จำกัด จำนวน 68 โรงงาน เงินลงทุนประมาณ 1,131 ล้านบาท คนงาน 2,397 คน ซึ่งสินค้าสินค้าอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่ ได้แก่ สินค้าที่ผลิตจากโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือและ ส่วนอุตสาหกรรมบริษัท สหพัฒนา อินเตอร์โฮลดิ้ง จำกัด (มหาชน) ได้แก่ ชิ้นส่วนและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์, อาหารและเครื่องดื่ม, การแปรรูปพืชผลทางการเกษตร, อัญมณีเครื่องประดับเครื่องหนัง และเสื้อผ้าสำเร็จรูป สำหรับการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมในภาคเหนือ นั้น นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูนจัดตั้งเมื่อปี 2526 เพื่อสนองนโยบายตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2520 – 2524) ซึ่งกำหนดให้มีการกระจายการพัฒนาอุตสาหกรรมไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ และเพื่อพัฒนาเมืองหลัก เมืองรองของภาคต่าง ๆ การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) จึงได้มีโครงการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือขึ้นที่จังหวัดลำพูน เนื่องจากมีความเหมาะสมหลายประการ เช่นมีความพร้อมด้านสาธารณูปโภค แรงงาน วัตถุประสงค์ทางการเกษตร ระบบสื่อสาร และการคมนาคม จึงได้มีการพัฒนา พื้นที่ริมถนนทางหลวงหมายเลข 11 ช่วงกิโลเมตรที่ 69-70 (ลำปาง – เชียงใหม่) ตำบลบ้านกลาง อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน มีเนื้อที่ประมาณ 1,788 ไร่ โดยเริ่มก่อสร้างและพัฒนาพื้นที่เมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. 2526 และสร้างเสร็จในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2528 โดยใช้เงินทุนทั้งสิ้นประมาณ 438 ล้านบาท

จากการขยายตัวของนิคมอุตสาหกรรมลำพูน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2528 เป็นต้นมา โครงการลงทุนต่าง ๆ ก็ได้มีการขยายการลงทุนเรื่อยมาจนกระทั่งช่วงปี พ.ศ. 2537 – 2539 เป็นช่วงที่ประเทศไทยเองมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างสูงทั้งภาครัฐและภาคเอกชน โดยเฉพาะภาคเอกชนที่ได้รับเงินทุนจากต่างชาติเข้ามาลงทุนภายในประเทศทั่วทุกภาคของประเทศ ซึ่งจังหวัดลำพูนได้รับการส่งเสริมจากนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) เพียงแห่งเดียวของภาคเหนือจึงส่งผลเกิดการ

ลงทุนขยายตัวอย่างมากในจังหวัด โดยประเทศที่ให้ความสนใจลงทุนมากที่สุดได้แก่ ประเทศญี่ปุ่น, เกาหลี, ไต้หวัน, ฮองกง, อินเดีย, และประเทศแถบยุโรป และอเมริกา อีกหลายประเทศ ประเภทของโรงงานอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์เป็นร้อยละ 34 ซึ่งมีจำนวนมากที่สุดรองลงไปได้แก่ อุตสาหกรรมชิ้นส่วนอาหารและเครื่องเค็มคิดเป็นร้อยละ 19 อุตสาหกรรมชิ้นส่วนและอุปกรณ์ ร้อยละ 19 และอุตสาหกรรมด้านอื่นๆ ได้แก่อุตสาหกรรมเครื่องหนังฯ อีกร้อยละ 28 ตามลำดับ (ข้อมูลเอกสารนิคมอุตสาหกรรมลำพูน 2545)

ต่อมาปี พ.ศ. 2540 ประเทศได้รับวิกฤตทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรงแม้ว่าจังหวัดลำพูน จะได้รับผลกระทบความผันผวนทางเศรษฐกิจทำให้ค่าเงินบาทอ่อนตัวเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจส่งผลให้การส่งออกขยายตัวเพิ่มขึ้น เนื่องจากบริษัทต่างๆ ในนิคมอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นบริษัทต่างประเทศ โดยร้อยละ 80 เป็นบริษัทของญี่ปุ่น ประกอบกิจการด้านการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งบางบริษัทบรรเทาปัญหาการเลิกจ้างและการว่างงาน ได้แก่ งดการทำงานล่วงเวลา ลดเงินเดือนผู้บริหารและ ลดเงินรางวัลพิเศษปลายปี (เงินโบนัสพิเศษ) เป็นต้น

จากการขยายตัวของนิคมอุตสาหกรรมลำพูน ส่งผลให้เกิดการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น จากข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร 2547 ของสำนักงานสถิติจังหวัดลำพูนมีจำนวนแรงงานอุตสาหกรรมจำนวน 34,635 คน (ข้อมูลเอกสารนิคมอุตสาหกรรมลำพูน 2547) โดยแรงงานที่เป็นชาวจังหวัดลำพูน มีประมาณร้อยละ 10 ของจำนวนแรงงานนิคมอุตสาหกรรม ที่เหลือเป็นแรงงานต่างถิ่นจากจังหวัดใกล้เคียงบริเวณภาคเหนือตอนบน เข้ามาทำงานเป็นส่วนใหญ่ สาเหตุเนื่องจากความไม่สอดคล้องของตลาดแรงงานจังหวัดลำพูน สถานประกอบการที่ต้องการแรงงานส่วนใหญ่อยู่ในนิคมอุตสาหกรรมลำพูน ในขณะที่ผู้สมัครงานยังไม่ได้รับการบรรจุงาน นอกจากนี้ยังมีปัจจัยด้านบุคลิกภาพ เพศ อายุ ประสบการณ์ ความสามารถพิเศษ และความสนใจของผู้สมัครงานมีผลต่อการได้รับการบรรจุงานด้วย (ข้อมูลการตลาดจังหวัดลำพูนปี พ.ศ. 2542 กระทรวงพาณิชย์) ดังนั้นจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้แรงงานจากต่างถิ่นอพยพเข้ามาขายแรงงานเพิ่มมากขึ้นส่งผลทำให้บริเวณนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน มีผู้ประกอบการธุรกิจด้านการบริการประเภทต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับนิคมอุตสาหกรรมลำพูน เกิดขึ้นมากมาย อาทิเช่น ธุรกิจด้านการค้าขาย และธุรกิจด้านการบริการประเภทต่างๆ เป็นต้น อาคารพาณิชย์ให้เช่า ก็เป็นอีกธุรกิจหนึ่งที่ทำให้นักลงทุนท้องถิ่นสนใจลงทุนเพื่อรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ ซึ่งในช่วงปี พ.ศ. 2541 – 2547 พบว่ามีอัตราการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง นับแต่ปี 2544 จำนวนโรงงานเงินลงทุน และแรงงานเพิ่มขึ้น ทำให้สามารถคาดการณ์ได้ว่า ภาวการณ์ลงทุนด้านอุตสาหกรรมนอกเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือมีแนวโน้มในการขยายตัวเพิ่มขึ้น ทั้งในกิจการที่มีการลงทุนใหม่ และการขยายกิจการเดิม เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจที่ดีขึ้น

ตารางที่ 3.2 จำนวนโรงงาน จำนวนเงินลงทุนและจำนวนแรงงาน ตั้งแต่ปี 2541 – 2547

รายการ	ปี 2541	ปี 2542	ปี 2543	ปี 2544	ปี 2545	ปี 2546	ปี 2547
จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	691	708	725	646	679	717	760
จำนวนเงินลงทุน(บาท)	5,000	5,236	5,319	5,669	7,026	7,922	8,909
จำนวนแรงงาน (คน)	12,136	12,531	12,817	13,351	14,604	15,814	16,935

ที่มา : สำนักงานจังหวัดลำพูน, 2548

ดังนั้นในด้านการพัฒนาจังหวัดลำพูนนั้น โดยกำหนดในลักษณะเมืองโบราณเข้าสู่อุตสาหกรรม และมีทิศทางหรือความต้องการที่จะเป็นในอนาคตของจังหวัด โดยมุ่งเน้นที่จะพัฒนาในภารกิจหลักตามวิสัยทัศน์ ได้แก่

1. การมุ่งพัฒนาภาคเกษตรกรรม ซึ่งเป็นกลุ่มอาชีพ ประชากรส่วนใหญ่ของจังหวัดลำพูน ให้สามารถผลิตสินค้าด้านเกษตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งลำไย รวมถึงพืชผักและอื่นๆ ที่มีคุณภาพเพื่อการบริโภคภายในประเทศและส่งออกต่างประเทศ

2. การมุ่งพัฒนาและส่งเสริมการค้าการลงทุนและการขยายตัวภาคอุตสาหกรรม โดยขยายเขตและจัดเขตอุตสาหกรรมภาคเหนือที่ชัดเจน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แรงงาน และเทคโนโลยี เพื่อรองรับภาคอุตสาหกรรมรวมถึงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสินค้าหัตถกรรม สิ่งทอและการแกะสลักไม้สำหรับ SMEs และวิสาหกิจชุมชน เพื่อสามารถแข่งขันในระดับประเทศและต่างประเทศได้

3. การเป็นเมืองโบราณที่มีการพัฒนาสังคม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว เพื่อให้ประชากรมีคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี โดยการมุ่งสร้างรายได้ให้แก่ครอบครัวที่ยากจนด้วยโอกาส มีรายได้พอเพียง พอกิน พอใช้ รวมทั้งการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและการพัฒนาเมืองให้มีสภาพยั่งยืนในเชิงอนุรักษ์เมืองโบราณ 1,400 ปี (Old City)

ให้มีสภาพแวดล้อมที่ดี และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ให้เกิดศักยภาพมากขึ้น เช่น อุทยานแห่งชาติแม่ปิง/คอยขุนตาล เป็นต้น รวมทั้งการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ด้วยกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิต ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการพัฒนาความรู้ความสามารถด้าน IT และโอกาสในการมีงานทำ

3.2 วิสัยทัศน์ และเป้าหมายของจังหวัดลำพูน

ปัจจุบันจังหวัดลำพูนได้มีการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategies issue) ในการพัฒนา เพื่อให้สามารถบรรลุผลตามวิสัยทัศน์ที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาลำพูน

1. การพัฒนาการเกษตร
2. การพัฒนาอุตสาหกรรม
3. การพัฒนาสังคม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
4. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

ซึ่งในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ได้กำหนดยุทธศาสตร์ (Strategies) หรือแนวทางการพัฒนา และแผนงาน/โครงการ (Action plan) รองรับไว้โดยดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ยุทธศาสตร์เชิงรุก : สร้างฐานเศรษฐกิจใหม่

1.1 ด้านการเกษตร โดยการส่งเสริมการตลาดโดยการจัดตั้งตลาดกลางสินค้าเกษตรในภูมิภาคทั้งส่งออกและนำเข้า ซึ่งสรุปผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์ด้านการเกษตรดังนี้

ตารางที่ 3.3 สรุปผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์การพัฒนาลำพูน ด้านการเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์	แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย	หน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการ	งบประมาณ (ล้านบาท)
ด้านการเกษตร	1. การส่งเสริมและพัฒนาพืชเศรษฐกิจ คือ ลำไย			
	1.1 การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาลำไย	- ศึกษาและวิจัยกระบวนการผลิตลำไยอินทรีย์ และวิเคราะห์ความเหมาะสมของดิน และการวางแผนการผลิต	คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	1.50

ตารางที่ 3.3 สรุปผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดลำพูน ด้านการเกษตร (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์	แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย	หน่วยงานรับผิดชอบ ดำเนินการ	งบประมาณ (ล้านบาท)
	1.2 การส่งเสริมด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์	- สํารวจข้อมูล พื้นที่ปลูกลำไย ประเมินผลผลิต จัดเก็บและบันทึกข้อมูล จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ ด้านการตลาดลำไย การกระจายผลผลิตต่ออำเภอ	สำนักงานเกษตรจังหวัดลำพูน	3.5
	1.3 การถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตลำไยตามระบบ GAP	- ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตในระบบ GAP แก่เกษตรกรทุกอำเภอ ทุกตำบล	สำนักงานเกษตรจังหวัดลำพูน	0
	1.4 การขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกลำไย	- สํารวจและจัดทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกลำไยในจังหวัดทั้งหมด	สำนักงานเกษตรจังหวัดลำพูน	0
	1.5 โครงการพัฒนาต้นแบบผลิตภัณฑ์ลำไยแปรรูปฯ	- ศึกษาและพัฒนา เพื่อจัดทำต้นแบบแนวการแปรรูปผลิตภัณฑ์ในรูปผลิตภัณฑ์อื่นๆ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลผลิตลำไย	คณะเกษตรศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	0
	2. การส่งเสริมเกษตรกรกรรม			
	2.1 โครงการเลี้ยงโคนม/โคเนื้อ 1 อำเภอ 1 ฟาร์ม	- ส่งเสริมการจัดการฟาร์มโคนม/โคเนื้อ ในลักษณะฟาร์มตัวอย่าง 1 อำเภอ/ 1 ฟาร์ม แล้วขยายเครือข่ายเกษตรกรออกไปในลักษณะการรวมกลุ่มผลิตและควบคุมคุณภาพ	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดลำพูน	21.06
	2.2 โครงการพัฒนากลุ่มน้ำดีและโครงการพัฒนาเหมืองบ้านปู	- พัฒนาปรับปรุงเหมืองบ้านปู เพื่อเป็นแก้มลิงในการกักเก็บน้ำ เพื่อเกษตรกรรม และขุดลอก สร้างฝายในลำน้ำดี	หน่วยบัญชาการทหารพัฒนาและกรมชลประทาน	170.00
	2.3 โครงการพัฒนากลุ่มน้ำท่าแบบบูรณาการ	- ขุดลอกลำน้ำท่าและก่อสร้างฝายจำนวน 3 แห่ง เพื่อเกษตรกรรม	หน่วยบัญชาการทหารพัฒนาและกรมชลประทาน	86.05

ที่มา : กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร

1.2 ด้านอุตสาหกรรม ได้แก่ การสร้างฐานะการลงทุนภาคอุตสาหกรรมให้เป็นศูนย์กลางด้านอุตสาหกรรมในภูมิภาค โดยการเพิ่มพื้นที่และสิ่งรองรับเขตอุตสาหกรรมให้มากขึ้น การพัฒนาโครงข่ายคมนาคมเช่นเชื่อมโยงภูมิภาคเพื่อส่งเสริมภาคอุตสาหกรรม และสร้างฐานเศรษฐกิจใหม่บนพื้นฐานของวัฒนธรรมและความรู้ใหม่มุ่งสู่ Knowledge Based Economy ซึ่งสรุปผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์ด้านการอุตสาหกรรมดังนี้

ตารางที่ 3.4 สรุปผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดลำพูน ด้านอุตสาหกรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์	แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย	หน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการ	งบประมาณ (ล้านบาท)
ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม	1. การขยายเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ	- ขยายเขตนิคมฯ เพิ่มอีก 2,000 ไร่ เพื่อเพิ่มพื้นที่รองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัด	การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	1,800,000
	2. การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อรองรับภาคอุตสาหกรรม			0
	2.1 โครงการขุดลอกคลองระบายน้ำในเขตอุตสาหกรรม (ลำน้ำแม่ยอก)	- ขุดลอกคลองเพื่อเสริมน้ำเข้าสู่แหล่งกักเก็บผิวดิน นำไปทำน้ำประปาสำหรับภาคอุตสาหกรรม และการอุปโภคบริโภคของชุมชนโดยรอบ	อบต. บ้านกลาง	7.00
	2.2 โครงการก่อสร้างระบบประปาตำบลบ้านกลาง	- ก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้านเพื่อรองรับการใช้น้ำของชุมชนโดยรอบเขตนิคมอุตสาหกรรม	หน่วยบัญชาการทหารพัฒนาและกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	35.00
	2.3 โครงการจัดหาแหล่งน้ำเพื่อสนับสนุนการขยายพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ (ระยะสั้น)	- ก่อสร้าง/ปรับปรุงอ่างเก็บน้ำเดิมเพื่อสนับสนุนการขยายพื้นที่นิคมอุตสาหกรรม	หน่วยบัญชาการทหารพัฒนาและกรมชลประทาน	18.00
	3. การพัฒนาโครงข่ายคมนาคมเพื่อเสริมภาคอุตสาหกรรม			

ตารางที่ 3.4 สรุปผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดลำพูน ด้านอุตสาหกรรม (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์	แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย	หน่วยงานรับผิดชอบ ดำเนินการ	งบประมาณ (ล้านบาท)
	3.1 โครงการก่อสร้างถนนวงแหวนรอบนอก เชียงใหม่-ลำพูน (106 เชื่อมต่อ 108)	- ศึกษา/สำรวจออกแบบ แนวทางก่อสร้างถนนวงแหวนรอบนอก เชียงใหม่ – ลำพูน	แขวงทางหลวง ลำพูน	15.00
	3.2 โครงการถนนเลียบริมทางรถไฟ (Local Road)	- ก่อสร้างถนนลาดยาง คู่ขนานเลียบริมทางรถไฟ สายลำพูน – เชียงใหม่ ระยะทางรวม 27 กม.	สำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดลำพูน	176.00
	3.3 โครงการก่อสร้างทางแยกต่างระดับและสะพานลอยข้ามสี่แยกนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ (Overpass)	- ก่อสร้างทางแยกต่างระดับและสะพานลอย จำนวน 1 แห่ง	แขวงทางหลวง ลำพูนและสำนัก ทางหลวงที่ 1 เชียงใหม่	150.00
	3.4 โครงการขยายผิวจราจร 8 ช่องจราจร ทางหลวงหมายเลข 11 (จากแยกคอดยดี จังหวัดลำพูน จังหวัดเชียงใหม่)	- ก่อสร้างขยายผิวจราจรเป็น 8 ช่องจราจร ระยะทางประมาณ 25 กม.	สำนักทางหลวงที่ 1 เชียงใหม่	1,000.00
	3.5 โครงการสำรวจศึกษาออกแบบถนนเลียบริมเมือง สายเชื่อมต่อสาย ข 2 ค 2 และ ก 1	- สำรวจศึกษาออกแบบถนนเลียบริมเมือง เพื่อลดความแออัดทางด้านการจราจร	สำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดลำพูน	20.00
	3.6 โครงการขยายถนนพหลโยธิน 106 (จังหวัดลำพูน-จังหวัดลำปาง)	- ก่อสร้างขยายผิวจราจรทางหลวงหมายเลข 106 ช่วงจังหวัดลำพูน-อำเภอเถิน-อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง	สำนักทางหลวง ที่ 1 เชียงใหม่	1,000.00

ตารางที่ 3.4 สรุปผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดลำพูน ด้านอุตสาหกรรม (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์	แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย	หน่วยงานรับผิดชอบ ดำเนินการ	งบประมาณ (ล้านบาท)
	4. การสนับสนุนส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรม	- นำระบบมาตรฐานสากลมาใช้เพื่อปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์กร ระบบการผลิตสินค้า การส่งมอบสินค้า จนได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพสินค้าอุตสาหกรรมที่ส่งออกต่างประเทศ รวมทั้งพัฒนาวิสาหกิจชุมชน ให้เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME)	อุตสาหกรรม จังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	0
	5. การพัฒนายกระดับสินค้า OTOP	- นำผู้ผลิตสินค้า OTOP กลุ่มเป้าหมายในจังหวัด ไปศึกษาดูงานในพื้นที่กลุ่มจังหวัด - โครงการจัดตั้งศูนย์แสดงสินค้าและจำหน่ายสินค้า OTOP	สำนักงานพัฒนา ชุมชนจังหวัด ลำพูน สำนักงานพัฒนา ชุมชนจังหวัด ลำพูน	0 10.00

2. ยุทธศาสตร์ปรับตัว : เพิ่มมูลค่าฐานเศรษฐกิจเดิม

2.1 ด้านการเกษตร ได้แก่ การพัฒนาให้ป็นศูนย์กลางการผลิตและตลาดการค้าลำไยที่มีคุณภาพมาตรฐานสู่สากล การส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืนโดยยึดแนวพระราชดำริ การส่งเสริมสินค้าเกษตรทางเลือกใหม่ที่มีศักยภาพเพื่อการพัฒนา และการพัฒนาแหล่งน้ำดื่มเพื่อการเกษตรอย่างพอเพียง

2.2 ด้านอุตสาหกรรม ได้แก่ การพัฒนาเพื่อยกระดับสินค้าहतอุตสาหกรรมสู่ตลาด

2.3 การพัฒนาสังคม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยวและการพัฒนาให้ลำพูนเป็นเมืองท่องเที่ยวทางธรรมชาติและเมืองโบราณ

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ยั่งยืน : สนับสนุนทั้งทางฐานเศรษฐกิจเดิมและฐานเศรษฐกิจใหม่ให้ยั่งยืน

3.1 ด้านการเกษตร ได้แก่ การผลิตสินค้าการเกษตรที่มีคุณภาพและผลปลอดภัยเพื่อการบริโภคและส่งออก

3.2 การพัฒนาสังคม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว ได้แก่ การแก้ไขปัญหาความยากจนและการกระจายรายได้ การพัฒนาอำเภอให้เป็นเมืองที่มีการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีและการลดการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินจากอุบัติเหตุทางการจราจร รวมทั้งคดีอาชญากรรมทุกประเภท

3.3 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

3.4 การเสริมสร้างคนดีมีคุณธรรม

3.5 การพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ส่งเสริมการศึกษาต่อและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3.3 การวิเคราะห์สภาพพื้นที่ที่จะก่อสร้างอาคารพาณิชย์ให้เข้าในเขตนิคมอุตสาหกรรม

ปัจจุบันนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือตั้งอยู่บนพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง มีผลทำให้พื้นที่ของตำบลบ้านกลาง ซึ่งในอดีตเป็นพื้นที่แห้งแล้งและกันดาร ขาดแหล่งน้ำ สำหรับการบริโภคอุปโภคและใช้ในการเกษตรกรรม กลายเป็นพื้นที่อุตสาหกรรมแห่งใหม่ เป็นแหล่งสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ ให้กับคนในพื้นที่ตำบลบ้านกลาง และพื้นที่ใกล้เคียง และยังเป็นแหล่งลงทุนที่สำคัญของนักธุรกิจทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ ซึ่งในอนาคต พื้นที่แห่งนี้ก็ยังมีค่าสำคัญอีกต่อไป เนื่องจากปัจจุบันตำบลบ้านกลางได้แปรสภาพจากชุมชนชนบทไปเป็นชุมชนอุตสาหกรรมไปแล้วในปัจจุบันผู้บริหารท้องถิ่นจึงมีแนวคิดในการพัฒนาตำบลบ้านกลางให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจที่สมบูรณ์แบบ ซึ่งพื้นที่ของตำบลบ้านกลางนั้นเป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมหลายโรงงาน การปรับสภาพชุมชนให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจนั้น จะต้องร่วมมือกับประชาชนในทุกระดับและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ โดยยึดหลักร่วมกันคิด ร่วมกันทำ และร่วมกันรับผิดชอบในลักษณะเป็นเครือข่ายการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยมีการระดมความคิดเห็นของประชาชนเริ่มตั้งแต่ระดับครอบครัวทุกครอบครัว ทุกหมู่บ้าน ผลจากการระดมความคิดเห็นของประชาชน เนื่องจากจะนำมาสู่การกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตแล้ว ยังเป็นการเสริมสร้างให้เกิดการพัฒนาให้เป็นไปตามเป้าหมาย ด้วยเหตุนี้เองในปี พ.ศ.2548 อบต.บ้านกลางจึงได้จัดทำแผนพัฒนาระหว่างปี พ.ศ.2550-2552 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาตำบล โดยมุ่งเน้นไปในเรื่องของการส่งเสริมให้เป็นเมืองที่พร้อมแก่การลงทุนเพื่อให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจไม่ว่าจะเป็นการลงทุนในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์หรือการลงทุน

ทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ในเขตพื้นที่บริเวณโดยรอบนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดลำพูน ซึ่งจากสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดลำพูนตั้งแต่ปี พ.ศ.2544-2548 โดยเปรียบเทียบสาขาการผลิตที่มีมูลค่าสูงสุด 6 อันดับพบว่า การลงทุนในด้านการก่อสร้างต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการก่อสร้างที่อยู่อาศัยหรืออาคารพาณิชย์ต่างๆ เป็นหนึ่งในหกของสาขาการผลิตที่มีมูลค่าสูงสุดเมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 3.5 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด เปรียบเทียบ 6 สาขาที่มีมูลค่าสูงสุด

หน่วย : ล้านบาท

สาขาการผลิต	ปี พ.ศ.				
	2544	2545	2546	2547	2548
ภาคการเกษตร	1,784	1,760	1,548	1,626	1,624
นอกภาคการเกษตร	3,253	3,393	3,525	3,752	3,940
เหมืองแร่	1,041	844	731	632	555
โรงงานอุตสาหกรรม	18,643	24,167	19,834	21,042	20,436
การก่อสร้าง	297	380	387	391	481
ซ่อมแซมยานพาหนะ/สิ่งปลูกสร้าง	2,124	2,395	2,519	2,651	2,218
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	27,142	32,939	28,544	30,094	29,254

ที่มา : กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานคลังจังหวัดลำพูน, 2549

จากตารางที่ 3.5 จะเห็นได้ว่าตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 เป็นต้นมาการก่อสร้างในจังหวัดลำพูนมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี พ.ศ. 2544 พบว่าการลงทุนในการก่อสร้างเป็นจำนวน 297 ล้านบาทต่อมาในปี พ.ศ.2545 การลงทุนในด้านการก่อสร้างเพิ่มขึ้นเป็น 380 ล้านบาท โดยเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 28 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดลำพูนทั้งหมด (GPP) คิดเป็นร้อยละ 1.2 ของผลิตภัณฑ์จังหวัดทั้งหมด และในปี พ.ศ. 2547 พบว่าการลงทุนในด้านการก่อสร้างเพิ่มขึ้นเป็น 391 ล้านบาท โดยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 1 จากปี พ.ศ. 2546 จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2548 พบว่าการลงทุนเพิ่มขึ้นเป็น 481 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2547 คิดเป็นร้อยละ 23 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าปัจจุบันการลงทุนในการก่อสร้างของจังหวัดลำพูนมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ จึงถือเป็นโอกาสที่ดีในการลงทุนก่อสร้างโครงการอาคารพาณิชย์ 3 ชั้นครึ่งให้เช่าในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ